

kender jo egentlig ikke mere end to Slags Kontrakter, og det er dem, som ere indgaaede for Tid, og dem, som ere indgaaede paa Opsigelse. Men det forklares i Stempeloven, hvad der forstaas ved, at Lejekontrakter ere indgaaede paa ubestemt Tid. I Stempelovens § 39 hedder det: „Er Opsigelse betinget for en Kontrakts Ophør, anses den indgaaet for ubestemt Tid, dog saaledes, at hvor Opsigelse først kan finde Sted efter en bestemt Aarrække, bliver Kontrakten stempelpligtig som for saa vidt indgaaet paa bestemt Tid.“ Der forklares i Stempeloven, hvad der skal forstaas derved, men i adskillige Love, som angaa Stempelpligt, er dette ikke gentaget. Ændringsforslaget, saaledes som det nu foreligger, angaar jo ogsaa Lejeforhold paa Landet og ogsaa en Del af de Lejeforhold, som gaa ind under Loven af 27de Maj 1848, i alt Fald utvivlsomt for Indersters Vedkommende. Der staar nemlig i denne Lovs § 11, at der skal oprettes skriftlig Kontrakt, og det skal vedkommende Udlejer sørge for o. s. v.; men hvad Stempelspørgsmaalet angaar, siges følgende: „hvorimod for Fremtiden en Lejekontrakt, naar den er afsluttet paa Opsigelse eller paa kortere Tid end 5 Aar“ skal stemples saaledes og saaledes med et mindre Stempel, end det ellers er Reglen. Jeg vil nu gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister angaaende en Sag, som har vakt Tvivl enkelte Steder. Det er et Spørgsmaal vedrørende § 4 i Lov af 27de Maj 1848 i Forbindelse med § 11. Stempelbestemmelsen i § 11 forudsætter jo, at en Kontrakt kan indgaaes paa Opsigelse, og at den kan indgaaes paa Tid. Men nu siger § 4: „Ved fremtidig Udlejen af Huse og Boliger paa Landet til Husmænd og Inderster bliver at iagttage, at Lejemaalet fra Udlejerens Side alene skal kunne opsiges med i det mindste et halvt Aars Varsel til hvert Aars 1ste Maj“. Det er jo en Indskrænkning i Kontraktsfriheden, som der her er bestemt; men naar man foretager en Indskrænkning, saaledes som Lov af 27de Maj 1848 har gjort, bør man efter min Formening ikke gaa videre, end Loven udtrykkelig siger, og § 4 i Forbindelse med § 11 maa jo forstaas saaledes, at Kontraktsfriheden er uindskrænket i de her omhandlede Forhold, undtagen i de Tilfælde, som selve Loven nævner. Men nu er Spørgsmaalet det — og det er dette Spørgsmaal, som er rejst — kan en Kontrakt indgaaes med fuld Retsvirkning paa saa kort en Tid, det skal være, saaledes at

Indsidderen er pligtig til at fraflytte Lejligheden, naar Lejetiden er udløben? Med andre Ord: Naar en Indsiddet lejer en Lejlighed for et halvt Aar med den udtrykkelige Bestemmelse i Kontrakten, at han er pligtig til at fraflytte Lejligheden efter det halve Aars Udløb, det være nu til 1ste November eller til 1ste Maj, er han saa uanset Bestemmelserne i § 4 pligtig til at fraflytte Lejligheden eller kan han fordre et halvt Aars Opsigelse, saaledes at han først skal fraflytte Lejligheden den 1ste Maj? Dette er et Spørgsmaal, der har vakt Tvivl flere Steder. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl i saa Henseende, men jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Forholdet er saaledes, at man om disse i Lov af 27de Maj 1848 omhandlede Forhold kan indgaa en Kontrakt paa saa kort Tid, det skal være, og naar Lejetiden er bestemt, om saa vedkommende Lejer, naar Tiden er udløben, uden videre Varsel er pligtig til at fraflytte Lejligheden.

Hvad angaar Forandringen, som det her foreliggende Ændringsforslag vil medføre, at der skal være Forskel mellem Land og By, maa jeg dog sige, at det staar noget tvivlsomt for mig, om det er rigtigt at gøre denne Forskel. Naar man kommer længere bort fra Byerne, skal jeg villig indrømme, at man kan gøre en Forskel, men naar man tager bebyggede Dele af Landkommunerne uden for større Købstæder, er Lejen der ofte lige saa dyr som inde i selve Byen. Jeg tror, at Forslagsstilleren havde gjort rettest i at blive staaende ved det, som en Gang forelaa, men jeg skal i øvrigt ikke udtale mig videre enten for eller imod Ændringsforslaget.

Rettelser:

- Sp. 1467, L. 13 f. o.: „for samtlige Tienetagere — eller 95“, læs: „blot for de Lensbesiddere, som ere Tienetagere, betyder en Merindtægt af 1 Million Kr., naar man lægger Aaret 1898 til Grund i Stedet for 1894 eller 95.“
- — , L. 12 f. n.: „1¹/₄ Million“, læs: „1 Million.“
- — , L. 11 f. n.: „280,000 Kr.“, læs: „250,000 Kr.“
- 1471, L. 5 f. o.: „Legalisering“, læs: „Egalisering.“
- 1474, L. 26 f. o.: „20-dobbelte“, læs: „24-dobbelte.“